

ΣΧΟΛΙΑ
ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ
ΑΠΟΨΕΙΣ
ΘΕΣΕΙΣ
ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ
ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ
ΠΑΡΑΪΚΗΝΙΟ

168
ΩΡΕΣ

FREE
PRESS

ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΑΠΟΚΑΡΙΣΤΙΚΑ
ΘΕΜΑΤΑ
ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΕΡΕΥΝΕΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ
ΕΥΗΕΝΤΕΥΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2006

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α. ΤΕΥΧΟΣ 3, ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΗΔΙΑΣΜΕΝΟΣ»

168
ΩΡΕΣ

Greek Magazine
LIFE STYLE

Geneva 2006

YANNA DABILIS

ΚΑΚΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Ευαγγελία Χαλάρας - Ρίσος Λαλιώτης

Σε μια εφ' όλης της ύλης συνέντευξη ο πρώην πρόεδρος της ομοσπονδίας και μόνιμο «σημείο αντιλεγόμενο» στα δρώμενα της ομογένειας εδώ και χρόνια Γιώργος Γεωργόπουλος μιλά στις 168 ΩΡΕΣ σε μια εκ βαθέων συνέντευξη για όλους και για όλα! Για την τους ηγέτες οι οποίοι δεν διορίζονται αλλά ξεπετάγονται, τους ταγούς της ομογένειας και τους ομογενειάρχες, την εκκλησία και την παιδεία, την περιβόητη «μανέστρα», και τους ξεγνώστους τεκεκέδες. Θέτει μείζον θέμα για την θητεία του νυν προέδρου Νίκου Διαμαντίδη στον οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ λέει πως η θητεία του είναι άκυρη!

Σελίδα 52-55

ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΙΑΝΗΣ

Σε ξένη πατρίδα

Σελίδα 56-59

ΤΟ ΘΕΜΑ

Σελίδα 41-48

ΤΑ ΕΝΘΕΤΑ

Nostalgia

ΝΑΥΤΑΙΟ
1 κιλό που η αγορά

Nostalgia

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΟΝΤΕΑΣ ΕΥΤΥΧΕ
ΑΙΘΡΟ ΕΣΤΙ

Αφιέρωμα
ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΕΛΥΤΗ

Ορθοδοξία

ΕΛΛΗΝΩΝ
Κοινοότητες

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΣΠΥΡΟΣ ΕΞΑΡΑΣ

Μπορεί να μαγεύει όσους τον ακούν, όσους συντροφεύει και όσους ταξιδεύει με την μουσική του

Του ΑΛΕΞΗ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ

Με τη μουσική μπορείς να μιλάς, να εκφράζεις και να εκφράζεσαι. Να εξωτερικεύεις όλα όσα δεν μπορείς να πεις με λόγια. Πόσο μάλλον όταν μπορείς να εκφράζεσαι μέσω μιας κιθάρας. Έξι χορδές είναι αρκετές για να συντάξουν το νόημα όλων όσοι θέλεις να πεις. Έξι χορδές μπορούν να ταξιδέψουν αυτούς που ο ήχος μπορεί να τους συνεπάρει και να τους ταξιδεύει μακριά... εκεί που ημερεύουν η καρδιά και η ψυχή... εκεί που η πραγματικότητα αφήνει τη θέση της στο όνειρο...

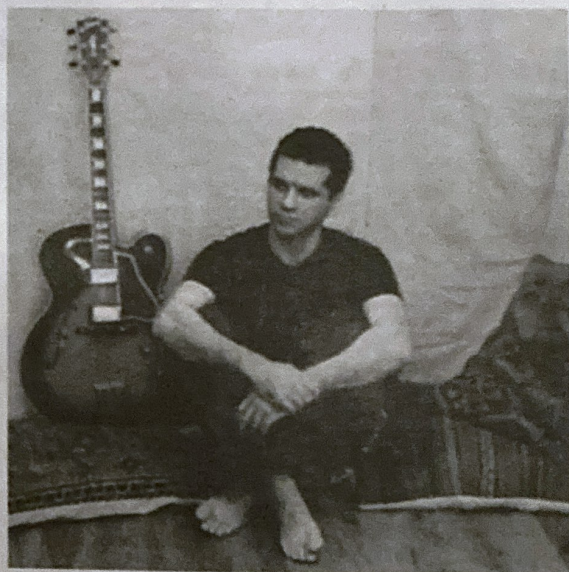
Με μια κιθάρα ο Σπύρος Εξάρας μπορεί να μαγεύει όσους τον ακούν, όσους συντροφεύει και όσους ταξιδεύει με τη μουσική του. Γνωστός και καταξιωμένος μουσικός, με εμφανίσεις δίπλα σε μεγάλα ονόματα του ελληνικού αλλά και του διεθνούς πενταγράμμου.

Είχαμε την ευκαιρία να συναντήσουμε τον Σπύρο και να μιλήσουμε μαζί του.

-Πότε ξεκίνησες να ασχολείσαι επαγγελματικά με τη μουσική και πώς εισχώρησες στη μουσική οικογένεια.

«Ήμουν μόλις 16 χρονών όταν είχα την πρώτη επαγγελματική μου πρόταση, όταν ο Πάωρος Δεσποτιδής, γνωστός βιολιστής από την ορχήστρα της ΕΡΤ, με τον οποίο έκανα μουσική δωματίου, υποχρεωτικό μάθημα στο ωδείο, μου πρότεινε να παίξω μαζί του και να παρουσιάσουμε τα έργα του σε συναυλίες. Έτσι έγινε η αρχή. Στη συνέχεια, παράλληλα με τις σπουδές μου, είχα αρκετές παρουσίες σε συναυλίες, μέχρι που κυκλοφόρησε το πρώτο μου cd από τη Music Box που περιείχε 15 συνθέσεις του Κώστα Χατζή για κλασική κιθάρα διασκευασμένες από εμένα με τίτλο "Κώστας Χατζής για κλασική κιθάρα, διασκευή - εκτέλεση Σπύρος Εξάρας».

-Στη Νέα Υόρκη πότε ήρθες; Πώς πήρες την απόφαση να ξεκινήσεις την καριέρα σου από την αρχή σε μια ξένη χώρα, πράγμα πολύ δύσκολο που απαιτεί μεγάλη επιμονή και πολύ υπομονή;

Ο Σπύρος Εξάρας γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ελλάδα. Σπούδασε κλασική κιθάρα, θεωρία της μουσικής και σύνθεση στο Εθνικό Ωδείο και στο Ωδείο «Νίκος Σκαλκώτας» απ' όπου και απέκτησε πτυχίο master. Επίσης, παρακολούθησε ένα δίχρονο σεμινάριο πάνω στην ενορχήστρωση και τον αυτοσχεδιασμό της jazz μουσικής. Από πολύ μικρή ηλικία ο Σπύρος, έγινε κιθαρίστας επιλογής από διάφορους καταξιωμένους Έλληνες συνθέτες και μουσικούς.

Έχει πραγματοποιήσει εμφανίσεις με σπουδαίες μορφές του ελληνικού πενταγράμμου όπως ο Κώστας Χατζής, η Άλκις Πρωτοψάλτη, η Γιανθίνα Ρεμπούτσι-κα, ο Αντώνης Καλογιάννης, ο Ηλίας Ανδριόπουλος και πολλούς άλλους. Για δύο χρόνια υπήρξε ο βασικός κιθαρίστας της ορχήστρας της ΕΡΤ. Συνεργάστηκε με την «Ορχήστρα των χρωμάτων» του Μάνου Χατζιδάκι, μεταξύ των οποίων δύο μουσικά αφιερώματα, ένα στον Leonard Burstein το 1996 και ένα στους Beatles την ίδια χρονιά. Υπήρξε μέλος τριακονταμελούς ορχήστρας που συγκροτήθηκε για τη συναυλία της διάσημης τραγουδίστριας της jazz, Shirley Bassey, που πραγματοποιήθηκε στο Ηρώδειο το 1990.

«Το 1992 ήρθα στη Νέα Υόρκη. Πάντα μου άρεσε η Αμερική. Πάντοτε ήθελα να έρθω. Έτσι πήρα την απόφαση να έρθω και να ασχοληθώ με αυτό το διαφορετικό είδος μουσικής που στην Ελλάδα είναι ακόμα πολύ καλά κρυμμένο.

Όταν έφτασα εδώ δεν γνώριζα απολύτως κανέναν. Ξεκίνησα από το μηδέν και πρώτο μου μέλημα ήταν να φτιάξω ένα πυρήνα γνωριμιών που θα με βοηθούσε να επιτύχω το στόχο μου. Έμεινα στο Manhattan και οι πρώτες μου δουλειές ήταν για ελληνικά μαγαζιά στη Λοστό-

ρια και στη Νέα Υόρκη. Παράλληλα, πήγα να σε αμερικανικά clubs και συμμετείχα σε διάφορα jam sessions για να μη χάνομαι -όπως λέμε- από την πάτακα και ξεφεύγω από τον αρχικό μου στόχο. Εκεί είχα την τύχη να γνωρίσω καταπληκτικούς μουσικούς με αποτέλεσμα να αρχίσω ένα μεγάλο κύκλο συνεργασιών με τα αμερικανικά clubs.

Από τη στιγμή της δικτύωσής σου, τα πράγματα για σενα φαντάζομαι έγιναν πολύ πιο εύκολα. Γνωρίζοντας σε, ξέρω

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

«Ότι όχι μόνο το ταλέντο σου αλλά και η επιμονή σου συντελέσαν σε αυτό...»

«Δεν ήταν και τόσο εύκολο, αλλά δεν το έβαλα κάτω. Σημαντικός σταθμός εκείνης της εποχής στάθηκε η γνωριμία μου με το γνωστό group "srygo gyra", οι οποίοι μου έκαναν την τιμή να παίξουν σε ένα demo που περιελάμβανε κομμάτια με δική μου μουσική.

Την ίδια χρονική περίοδο έγινε και η πρώτη μου απόπειρα να ενταχθώ στο team των Αμερικανών μουσικών στέλλοντας τη δουλειά μου σε δισκογραφικές εταιρίες.

Ήταν ένα demo παισιωμένο από εξαιρετους μουσικούς όπως ο Joel Rosenblatt και ο Tom Schuman από τους "srygo gyra", ο Mark Egan, και ο Randy Brecker. Ήταν πράγματι πολύ σημαντικό γεγονός για μένα ότι αυτοί οι καταξιωμένοι στο χώρο μουσικοί έπαιζαν τις συνθέσεις μου, όταν μάλιστα μέχρι εκείνη την στιγμή τους γνώριζα μόνο από τα cd's τους και τα περιοδικά. Αισθάνθηκα ότι ανταμείβονται οι κόποι μου.

Δυστυχώς, για κακή μου τύχη, η απόπειρα αυτή απέτυχε. Αν και το υλικό που παρουσίασα ήταν πολύ καλό και η παραγωγή εξίσου, εκείνο που έλειπε ήταν το καινούργιο. Ήταν αυτό που θα έκανε τη διαφορά.

Αυτά που θεωρούσα σημαντικά και ιδιαίτερα για την αμερικανική αγορά ήταν κλασικά και πολύ συνηθισμένα. Υπάρχουν χιλιάδες μουσικοί που παίζουν το στυλ το δικό μου. Αν και απογοητευτικά με κάποιο τρόπο, ωστόσο -ας μου επιτραπεί η έκφραση- το καστούκι που έφαγα με βοήθησε να καταλάβω ότι πρέπει να κάνω κάτι διαφορετικό, κάτι φρέσκο αν θέλω να καταφέρω να σταθώ και εγώ όρθιος στην επαγγελματική κατεύθυνση που επέλεξα. Γιατί δεν αρκεί μόνο να είσαι άριστος μουσικός, πρέπει να έχεις να δώσεις και κάτι καινούργιο».

-Τελικά, η επιτυχία πώς ήρθε και πότε;

«Κάποια στιγμή παίζοντας σε ένα ελληνικό μαγαζί, το "Θίασο", άρχισα να διασκεύαζω ελληνικά κομμάτια, αλλάζοντας λίγο τους ρυθμούς, πειράζοντας μερικά ακόρντα, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο ένα διαφορετικό στοκχείο σε αυτά. Αυτή η μικρή παραλλαγή άρεσε, όχι μόνο σε μένα, αλλά και στον κόσμο και ξαφνικά συνειδητοποιήσα ότι η ελληνική μουσική δεν είναι μόνο αυτό που μας έχουν μάθει αλλά μπορεί να πάει και πιο πέρα.

Έτσι σκέφτηκα ότι θα ήταν καλή ιδέα να δημιουργήσω ένα στυλ που να παντρεύει την jazz με το ελληνικό στοκχείο, κρατώντας πάντα το μέτρο.

Ξέχασα την ελληνική μουσική και ο

στόχος μου είναι να δείξω ότι υπάρχει και μια άλλη πιτυχή. Πριν αρκετά χρόνια ο Χιώτης -πρόγμα πρωτόγνωρο για την εποχή του- δημιούργησε μόδα με jazz ακόρντα και Latin ρυθμούς δίνοντας μια νέα διάσταση στην ελληνική μουσική. Κάτι ανάλογο ως προς την έννοια του διαφορετικού προσπάθησα να κάνω και εγώ».

-Από αυτήν την αλλαγή, προέκυψε και η πρώτη σου δισκογραφική δουλειά.

«Έτσι ακριβώς. Το 2002 κυκλοφόρησε η πρώτη μου δουλειά σε συνεργασία με τη Laughing Buddha Records, μιας μικρής νεοσύστατης δισκογραφικής εταιρίας, και κατά συνέπεια άπειρης, η οποία δεν έκανε το απαραίτητο promotion για την προώθηση της δουλειάς μου.

Έτσι αναγκάστηκα να διακόψω το συμβόλαιό μου και να ξεκινήσω καινούργιο το 2003 με την Blue Note Records, τη μεγαλύτερη δισκογραφική εταιρία στο χώρο της jazz, στην οποία τυχαίνει να είμαι ο πρώτος Έλληνας που υπογράφει μαζί της, σε παγκόσμια διανομή.

Ο δίσκος με τίτλο "Phrygianics" γνώρισε μεγάλη επιτυχία και είχε μεγάλη απήχηση τόσο στην Αμερική όσο και στην Ευρώπη.

Η δουλειά αυτή περιλαμβάνει δέκα αξιόλογα κομμάτια, εκ των οποίων τα τρία ξεχώρισαν. Πρόκειται για το Thrace Bop, το Phrygianics, το ομώνυμο του δίσκου και τέλος το Deer's leap, το οποίο είναι αφιερωμένο στην κορούλα μου την Ιλεάννα».

-Παράλληλα, ασχολήθηκες και με τον κινηματογράφο και το θέατρο, γράφοντας μουσική για ταινίες...

«Αρχικά έγραψα τη μουσική για ένα feature film με τίτλο "Everything for a reason", έπειτα για ένα short film με τίτλο "Niko's Restaurant" και τέλος για τη θεατρική παράσταση "Gallathea"».

-Πώς προέκυψε η συνεργασία σου με τη Mariah Carey?

«Ο παραγωγός της Mariah, ο David Morales, μου έκανε πρόταση να παίξω σόλο κιθάρα στη γνωστή επιτυχία "My All", η οποία και κυκλοφόρησε το 1998 από τη Sony music».

-Αυτήν την περίοδο στοιμάζεις κάτι καινούργιο;

«Δουλεύω πάνω στον επόμενο μου δίσκο. Θα κρατήσω το στοκχείο της ethnic jazz με περισσότερα όμως ελληνικά στοιχεία αυτή τη φορά. Ο νέος μου δίσκος είναι βασισμένος στην ελληνική μυθολογία».

-Πώς διασκεδάζει ο Σπύρος Εξάρης; Πώς περνά τον ελεύθερό του χρόνο;

«Στο -δυστυχώς- ελάχιστο ελεύθερό μου χρόνο, μου αρέσει να δοκιμάζω εσπερίδα, κατά προτίμηση στο Manhattan, αλλά και να επισκέπτομαι galleries, κυρίως στα openings. Όταν καταφέρνω και ξεκλέβω λίγο χρόνο κάνω ταξίδια μικρής διάρκειας για σκι ή καθαρό αέρα.

-Ποιά θεωρείς ότι είναι το σημαντικότερο πράγμα που κατάφερες στη ζωή σου;

«Χωρίς δεύτερη σκέψη, η γέννηση της κόρης μου, Ιλεάννας. Είναι πραγματικά συναρπαστικό να βλέπω την εξέλιξη της από μωρό παιδί σε κοριτσάκι».

-Πριν σ' ευχαριστήσω για το χρόνο που δέχτηκες, είσαι έτοιμος για το εξάσφαιρο των ερωτήσεων; «Πάμε...».

-Ποιότητα ή ποσότητα;

Πάντα ποιότητα, καθ'ότι είναι συνηφασμένη με την αισθητική εν αντιθέση με την ποσότητα που ισοδυναμεί με ύλη.

-Πόσο εύκολο λες σ' αγαπού;

«Δυστυχώς πολύ εύκολο, αλλά ευτυχώς πάντα το εννοώ».

-Με ποιο τρόπο δε θα ήθελες να πεθάνεις;

«Από πνιγμό ή από φωτιά».

-Γιατί το ξένο είναι πιο γλυκό;

«Γιατί είναι αυτό που πραγματικά θα ήθελα να έχουμε».

-Για ποιά λόγο πιστεύεις ότι θα μπορούσε να γίνει ο επόμενος παγκόσμιος πόλεμος;

«Για να πετύχει η "μοιρασιά" των υπερδυνάμεων και να διατηρείται η παγκόσμια ισορροπία (μέσα από την ανισορροπία)».

-Ποια είναι η τελευταία σου φράση;

«Να περνάω τα μηνύματά μου, κάθε στιγμή που μου δίνεται η ευκαιρία, με οποιοδήποτε τρόπο και να αντιστέκομαι στις αδικίες του κόσμου».

